

SUWERENNE PRAWA DO TERENU GUJANY ESEQUIBA

1. Kwestia Konstytucjonalna

Terytorium, określone konstytucją, pozostaje w gestii państwa. Nie można od niego odstąpić, jest ono niezmiennie i konieczne do egzystencji państwa. W związku z tym, jest zablokowane konstytucjonalnie co oznacza, że nikt nie może dysponować terytorium bez poważnego pogwałcenia porządku konstytucyjnego.

W tym kontekście, Konstytucja Boliwariańskiej Republiki Wenezueli (KBRW) z 1999 r. w artykule 10 stanowi jasno, co się rozumie przez nasze terytorium: „Terytorium i inne przestrzenie geograficzne Republiki to te, które stanowiły obszar Kapitanii Generalnej Wenezueli przed transformacją polityczną zainicjowaną 19 kwietnia 1810 r. z późniejszymi zmianami wynikającymi z traktatów i orzeczeń arbitrażowych pozostających w mocy.

2. Definicja terytorium

Pojęcie terytorium składa się z różnych składowych przestrzeni geograficznej, do której zaliczają się obszary kontynentalne i wyspiarskie, pojezierza i obszary rzeczne, morza terytorialne, obszary morskie; ziemia i jej podgłębnie; przestrzeń powietrzna kontynentalna, wyspiarska i morska oraz oczywiście zasoby, które w nich się znajdują.

3. Geneza własności

Wraz z deklaracją niepodległości w 1810 r., konstytucja z 1811 ustanawia wolną i niepodległą republikę, która w konstytucji z 1821 r właściwej dla zatwierdzenia Wielkiej Kolumbii, określa terytorium Wenezueli jako to, które odpowiadało Generalnej Kapitanii, która została dokładnie opisana w konstytucji z 1830 r., która określa, że jest ono równoznaczne z terytorium Kapitanii Generalnej Wenezueli sprzed transformacji ustrojowej z 1810 r.

Wynika z tego, że Wenezuela dysponuje tytułami prawnymi oraz historycznymi, które od jej republikańskich początków, definiowały jej terytorium zgodnie z Uti Posseditis Juris, co oznacza, że z własności wynikają pierwotne i suwerenne prawa.

4. Grabież

W XIX wieku, a zwłaszcza w jego drugiej połowie, Wielka Brytania rozszerzyła swoją ekspansję terytorialną w celu zawłaszczenia sobie ogromnej części terenu Wenezueli. Od połowy wieku XIX poszerzyła swoją inwazję od około 4920 km² w 1835 do 141930 km² w 1840 i 167830 km² w 1887 r. oraz do 203310 km² w momencie popełnienia przestępstwa z 1899 r., które pozbawiło republikę praw do tego rozległego obszaru. To oszustwo zostało sprecyzowane przez komisję arbitralną i nazwane Skargą z 1899.

5. Droga do przywrócenia legalności i praw

Od tamtych lat, po dziś dzień, Wenezuela protestowała lecz tylko do momentu pełnego odkrycia oszustwa w połowie wieku XX, z czym zwróciła się do Narodów Zjednoczonych. To wszystko dało podstawy do podpisania i wejścia w życie Porozumienia Genewskiego w 1966.

Należy zauważyć, że Porozumienie Genewskie z 17 lutego 1966 r., pozostające w mocy, podpisane przez Wenezuelę, Wielką Brytanię i Gujanę Brytyjską - dzisiejszą Gujanę, wyszczególnia spór terytorialny dotyczący Gujany Esequiba.

6. Pogwałcenie prawa międzynarodowego przez Gujanę

W ciągu ostatnich miesięcy, pomimo protestów Wenezueli w związku z naruszeniem legalności i suwerennego prawa, Gujana w sposób unilateralny i bez konsultacji podejmowała próby wprowadzenia międzynarodowych koncernów, jak Exxon Mobil, na konfliktowy obszar, na którym znajdują się obszary bogate w surowce energetyczne na platformie Deltana de Venezuela.

W tej sytuacji, działania Gujany są niezgodne z prawem międzynarodowym i sprzeczne z prawem zawartym w Porozumieniu Genewskim, dodatkowo dyktowane interesami międzynarodowymi i imperialistycznymi, które polegają na anektowaniu spornego terytorium.

7. Konsekwencje, realia i efekty

Nie mówi się o konflikcie GRANICZNYM. Jest to spór terytorialny. Nie jest właściwie mówić o granicach mając na uwadze istnienie sporu terytorialnego. Nie można wyznaczyć granic na obszarze morskim podczas konfliktu.

Dopóki istnieje spór o terytorium Esequibo, żadna ze stron nie uzyska prawa do terytorium i obszaru morskiego.

Gujana dąży do umiędzynarodowienia sporu z zamiarem jego eskalacji z pomocą państw imperialnych.

Wenezuela i Gujana powinny zapobiegać ingerencji czynników zewnętrznych w konflikt, czego przykładem jest konsorcjum Exxon Movil, które dąży do konfrontacji dwóch państw i wpływa na relacje bilateralne.

Spór terytorialny jest pozostałością historyczną z czasów kolonializmu.

Koncesja nadana Exxon Mobil w 2014 roku przez Gujanę jest bezprawna, z powodu udzielenia jej na obszarze morskim bez wyznaczenia granic.

Każda czynność lub przejęcie spornego terytorium, nie powoduje nadania do niego praw.

Rząd Gujany jest zobligowany dostosować się do prawa międzynarodowego.

8. Konstytucyjna droga pokoju dyplomacji boliwariańskiej

Rewolucja Boliwariańska prowadzi w sposób konstytucyjny dyplomację pokoju, poprzez którą chroni i będzie chronić swoich suwerennych i niezbywalnych praw do kontrowersyjnego terytorium Gujany Esequiba.

W tym kontekście Wenezuela promuje integrację i jedność latynoamerykańską i karaibską, co wynika zarówno z historii jak i tradycji (artykuł 153 KBRW).

Gujana jest naszym bratnim narodem, członkiem CELAC, UNASUR i Petrocaribe.

Wenezuela ciągle ma największy wkład w rozwój gospodarczy i społeczny Gujany wraz z mechanizmami takimi jak Petrocaribe, przez co nie mają sensu argumenty mówiące o tym, że w rzeczywistości próbuje podminować jej rozwój gospodarczy.

Wenezuela będzie nalegać, w poszanowaniu Porozumienia Genewskiego, prawa międzynarodowego i za pomocą dyplomacji pokojowej, aby Gujana respektowała Porozumienie Genewskie i aby kraje te mogły dojść do pokojowego porozumienia zadowolającego obydwie strony.